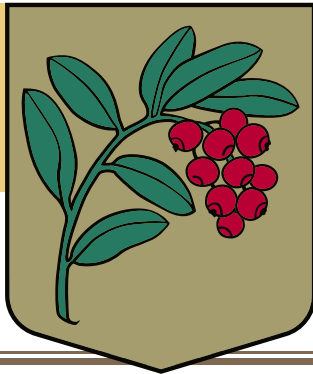

Mētrienas Dzīve

Izdod Mētrienas pagasta pārvalde
2016. gada septembra avīze
Nr. 8 (216)

Foto – Valda Otvare

Ar krāšņu paletī uz pleca iet septēbris...

Ar krāsainu kļavas lapu rokās un sarkanrudām krellēm iet septembris manu pasauli izdaiļot. Uz pleca tam palete koša. Tam netrūkst nekā. Ne zaļās, ne sārtās, ne tumši zilās otas pieskāriena. Debesu zilajam tonim tas mazliet piepilina lietūs lāsi. Mārtiņrozēs ziedam nežēlo avenū sārti. Arī brūklenes mētrai viņš nenoņem zaļo.

Tikai balto viņš pataupa. Pataupa ziemei...

Solvita

Septembris īsumā

01.09. Zinību diena Mētrienas pamatskolā.

03.09. Mednieku sapulce un Mētrienā sāk medīt aļņus.

03.09. Dalība Martinova kausa izcīņas makšķerēšanas sacensībās Jēkabpilī.

04.09. Mētrienas volejbolistu dalība Madonas pilsētas pludmales volejbola noslēguma turnīrā.

05.09. Par ārsta palīgu Mētrienā sāk strādāt Sandra Dauģe.

10.09. Mētrienas makšķernieki sacensībās Preiļos.

11.09. Piedalīšanās makšķerēšanas sacensībās Mālpilī Kazrags kausa 2. kārtā.

17.09. Makšķerēšanas un spiningošanas sacensībās Sāvienā.

17.09. Koris „Jūsma” piedalās sadziedāšanās pasākumā Menģeļos.

24.09. Mētrienas komanda piedalās Mālpilī Kazrags kausa makšķerēšanas sacensību 3. kārtā.

25.09. Piedalīšanās makšķerēšanas sacensībās Kalsnavā.

29.09. Skolotāju dienas un Miķeļdienas atzīmēšana Mētrienas pamatskolā.

30.09. Sakarā ar novada domes lēmumu darbu beidza pašvaldības aģentūra „Mētrienas komunālā saimniecība”.

Notikumus apkopoja Ilmārs Grudulis

Lai darbs sagādā prieku!

SKOLAS ZIŅAS

Vēl jau vasaras atmiņas mūs silda ar bijušiem un tikko izsapņotiem piedzīvojumiem, ar notikumiem, kuri noslēpti mūsu „dārgumu lādē”, ar jaunām atziņām. Šodien, kad jaunais mācību gads jau mūs vilina jaunos darbos, vēlu neizsīkstošu cerību, patiesu ticību, daudz mīlestības, mīļus vārdus dzirdēt un sacīt, labus darbus darīt dienu no dienas, saviem kolēģiem vēlu nemainīgi vienu pozitīvu skatu uz dzīvi, lietām, notikumiem, un šajā skarajā laikmetā neaizmirst padomāt

Turpinājums 2. lpp.

Skolotāju kolektīvs svētku dienā.

Turpinājums no 1. lpp.

vispirms par sevi, mīlēt sevi un to, ko tu dari. Jo kā gan mēs varam citiem bērniem, tuviniekiem, draugiem sniegt atbalstu, uzmundrinājumu un vēlēt labu, ja paši neesam apmierināti un pozitīvi noskaņoti.

Es novēlu vienmēr un visur meklēt pozitīvo.

Šogad skolas gaitas uzsākuši 60 bērni, tiek mācīti visi mācību plānā paredzētie priekšmeti, ir kvalitatīvs nodrošinājums ar pedagogiem, kuri pat vasaru ir izmantojuši savai tālākizglītībai. Skolā darbojas pulciņi: volejbols, radošais, vizuālās mākslas, kokapstrādes. Ir notikuši vairāki pasākumi: dzejas dienas, kartupeļu talka, ziedu izstāde, rudens lapu izstāde, augļu un dārzeņu izstāde, apkārtnes sakopšanas talka, skolotāju diena, Miķeļdiena, esam braukuši mācību ekskursijās, apmeklējuši vairākas teātra izrādes bērniem. Tagad gatavojamies Latvijas Dzimšanas dienai. 19. oktobrī skolu apmeklēja Madonas novada domes pārstāvji, kuri atzinīgi novērtēja skolas darbu.

*Mirdzumu acīs un mirdzumu dvēselē,
Veselību pašiem un veselus mīļos;
Laiku zvaigžņu skaitīšanai un laiku rīta
bučai,
Mazus brīnumus ikdienā un lielu
brīnumu sirdī;
Eņģeli uz pleca un mīļus cilvēkus
blakus;
Mīlestību pret sevi pašu un mīlestību
Pret pasauli aiz loga!
LAI DARBS SAGĀDĀ PRIEKU!*

Vallija Sīpola,

Mētrienas pamatskolas direktores v.i.

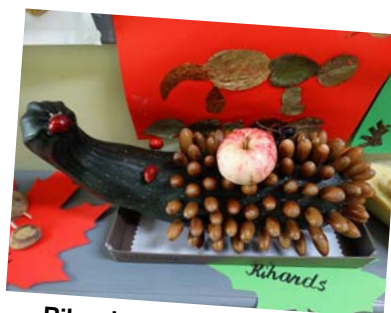
Rudens Dzejas stundu mazajiem organizēja bibliotekāre Ārija Jaško.

Gaiļa zupa bija ļoti garda, atzīst sākumskolas zēni.

Elīna Frolova ar savu skaisti izgredto ķirbi.

Riharda Raiena Jefimova ezis.

Skolas ēdamzāles logus mazgā mammas Inga Broka, Sigita Mālniece un Irita Auziņa.

Sākumskolas puīši ar saviem lapu darbiņiem.

Joprojām par skolēnu vēderiem rūpējas mūsu pavārītes Vēsma Zepa un Gaļina Klūga.

Par skolas telpu estētisko noformējumu rūpējas direktores v.i. Vallija Sīpola.

Labs guvums projektā sporta inventāra iegādei

No 20. jūlija līdz 31. oktobrim risinājās projekts „Sporta inventāra iegāde Madonas novada izglītības iestādēs. Mētrienas pamatskola”. Projekta mērķis bija sekmēt un attīstīt izglītojamo fizisko sagatavotību, veicināt izglītojamā veselības nostiprināšanu, kā arī apgūt jaunas un mūsdienīgas sporta aktivitātes mācību priekšmetā „Sports” un sporta interešu izglītības programmās.

Projekta kopējās izmaksas 1 412,30 euro, t.sk. Izglītības un zinātnes ministrijas finansējums 700,00 euro, pašvaldības finansējums 712,30 euro.

24. oktobrī sporta inventārs tika piegādāts Mētrienas pamatskolā. Skolas sporta materiālā bāze papildinājās ar sekojošu inventāru – volejbola tīkls – 1, volejbola bumbas (sacensībām) – 3, basketbola bumbas (sacensībām) – 3, vingrošanas riņķi – 15, vingrošanas paklāji – 20, basketbola grozs un bumba pirmsskolai ārā – 2, basketbola bumba (sacensībām) – 1, futbola bumbas (sacensībām) – 2, volejbola bumbas – 3, distanču slēpju komplekti – 4, pildbumbas 1 kg – 2, pildbumbas 2 kg – 2, fitnesa vingrošanas bumbas – 2, ātruma trepes – 1.

Jauno sporta inventāru novērtē sporta skolotāja Līga Pastare un sākumskolas skolēni.

Materiālu sagatavoja sporta skolotāja
Līga Pastare
Solvitas Stulpiņas foto

Laba ziņa

23. septembrī notika Olimpiskā diena, kurā piedalījās 123 353 dalībnieku no 95 Latvijas novadiem un pilsētām. Pasākuma devīze – „Padod bumbu!”

Helēna Treknā ar iegūto diplomu.

Skolēniem tika rīkots zīmējumu konkurss „Mana sapņu bumba”. Madonā uzvaru izcīnīja mūsu skolas skolniece Helēna Treknā, iegūstot balvu nominācijā „Dalībnieku simpātija”. Apšveicam!

Solvitas Stulpiņas teksts un foto

1. septembris MANAS PĀRDOMAS

Jau vairākus mēnešus lasām un dzirdam pa radio un televīziju par to, kā pilnveidot izglītības sistēmu. Sevišķi svarīgi tas bija visiem pedagogiem, sagaidot jauno mācību gadu. Izglītoties nozīmē doties uz priekšu, protams, mainoties pašiem, pašiem pedagogiem pilnveidojoties profesionāli. Lasot uzzinām par informātikas mācību saturu, par diagnosticējošiem darbiem mācību priekšmetos, par piloteksāmenu fizikā, ķīmijā un dabaszinībās, par darbu ar talantīgiem bērniem.

Visām pārraidēm, preses konferencēm labprāt sekoju un noklausos.

Pašķīstot foto albumus un atmiņu pie rakstus, ļoti vēlējos rast salīdzinājumu, kā bija agrāk un kā tagad. Esmu skolā nostrādājusi 45 darba gadus. Toreizējā Madonas rajonā 25, bet Rīgas rajonā 20. Patīkami atcerēties tos jaunā mācību gada 1. septembrus tajās skolās, kurās bija stingri, prasīgi un zinoši skolas direktori. Atmiņā gan skola Varakļānos, Madonā, Ropažos. Jau pirms mācību gada sākuma viss bija saplānots. Lielu vērību pievērsa darbaudzināšanai. Katram klases kolektīvam bija zināms darba apjoms – apkārtnes uzkopšana, darbs izmēģinājuma lauciņā, sabiedrisko vietu uzkopšana. Strādājusi esmu gan padomju varas gados, gan neatkarīgās Latvijas laikā.

1. septembris bija svētku diena ne tikai skolotājiem un skolēniem, bet arī vecākiem. Šajā svētku dienā kopā apsēdāmies ar vecākiem, vecāku komiteju un pārrunājām svarīgākos audzināšanas un mācīšanas uzdevumus. Vecāki bija tie, kas palīdzēja dažādu pasākumu organizēšanā un vadīšanā. Piemēram, vasarās organizējām darba un atpūtas nometnes. Dzīvojām ārpus skolas. Bērni iemācījās veikt dažādus darbus. Par paveikto saņēmām samaksu. Kā balva par labu darbu bija autobuss ekskursijai. Liels gandarījums bija brauciens uz Ļeņingradu, Brestu. Atmiņas ir neaizmirstamas.

Esmu iepazinusies arī ar pedagogu algas jauno samaksas moduli. Nav noliedzams, ka skolotāju algas ir zemas. Parredzēta darba slodze 30 stundas skolā, 40 – bērnudārzā. Ja to veic, tad ar algu, manuprāt, varētu būt apmierināti. Par to es lasīju avīzē „Madonas Vēstnesis”. Atceroties savus darba gadus paliek skumji, jo tad darba samaksa bija par mācību stundām, nebija tādu pagarināto dienas grupu, to vajadzēja veikt sabiedriskā kārtā. Pašiem vajadzēja kopt savas telpas, izņest atkritumus, mazgāt tāfeli, slaucīt putekļus. Tagad šķiet, ir pretēji. Runā tikai par bērnu tiesībām.

Jaunajā mācību gadā novēlu skolēniem veiksmi, uzņēmību, mīlēt savu dzimto ciemu. Skolotājiem – radošu darbu. Vecākiem lielāku sadarbību ar skolas kolektīvu. Jūsu padoms un darbs ir nepieciešams.

Eleonora Rimša

Ticēt rītdienas cerībai, kas pamalē sāta aust...

Septembrī tiekamies ar dzejniekiem. Lasām un klausāmies dzeju. Tas ir Dzejas laiks, bet vēl vairāk – laiks dzejai. Laiks pacelt acis, laiks ieskatīties vērigāk, laiks

Kārlis un Līga

izjust un pārdomāt vairāk. Pirms daudziem gadiem mūsu avīzītē lasījām **Kārļa Kaufelda** dzejoļus. Kārlis labprāt piekrita nelielai sarunai par šodien, atmiņām un dzeju.

Vai atceries, kad uzrakstīji pirmo dzejoli un par ko tas bija?

Pirmie dzejoli radās, mācoties Atašienes vidusskolā, septiņdesmito gadu beigās. Par ko pirmais dzejolis? Neatceros.

Kad Tev ir lielākā un radošākā iedvesma dzejas rakstīšanai?

Lielākā iedvesma dzejas rakstīšanai man ir rīta stundas. Esmu cīrulis. Rakstu arī mirkļu iespaidā. Taisnība, ja kas ienāk prātā, rindiņa jāpieraksta, citādi aizmirstas.

Vai tev ir sava mūza?

Dzejas mūzas man nav.

Kura dzejnieka dzeja Tev ir tuva?

Ļoti tuva man ir novadnieka Leona Brieža dzeja. Esam arī bijuši kopā Dzejas dienās Madonā 1998. gadā.

Tu un Rāksala...

Rāksala. Ir jādzīvo saskaņā ar dabu. Varbūt tāpēc esmu pievērsies laika vērošanai. Tas nu tā. Cik atļauj veselība, jāstrādā. Labi, ka ir darbs, kas šodien ir ļoti daudz. Reizēm uznāk nostalgiskas atmiņas, kā šeit bija agrāk...

Rudens ir Dzejas dienu laiks. Atmiņas?

Rudens ir mans gadalaiks. Pēc horoskopa esmu jaunava. Tāpēc cenšos savas domas, sajūtas izteikt dzejas rindās. Jaukas atmiņas ir tikšanās ar dzejniekiem. Leonu Briedi. Bronislavu Martuževu.

Tavs vēlējums mētrieniešiem!

Ticēt rītdienas cerībai, kas pamalē sāta aust.

Paldies, Kārlī, ka veltīji laiku mums un atmiņām. Lai mētrieniešiem, kā dāvana Dzejas dienās, ir Tavs dzejolis!

Kvēl mārtiņroze dārzā sāta,
Par spīti salnas rītiem.
Tā smarža lai sirdī lāso,
Un krūtīs balta, balta līst.
Caur pelēkām mākoņu laivām,
Lai sirdi apgaismo saules stars mīļš.
Lai izdodas mums ieraudzīt,
Laires zvaigzni – kas blakus staigā.

Solvita Stulpiņa

Koru sadziedāšanās Meņģeļos

REDZESLOKĀ

17. septembrī mūsu ceļš veda uz Ērgļu novada „Meņģeļiem”, kur, kā ierasts, notika koru kopdziedāšanas saiets. Visas dienas garumā brāļu Jurjānu muzeja pagalmā notika rosišanās, tirgošanās un, protams, dziedāšana. Laiks bija tiešām burvīgs. Tieši šogad brāļiem Jurjāniem tiek atzīmētas – Pēterim 165, Andrejam – 160, Jurim – 155 un Pāvulam 150 gadu jubilejas. Katram korim bija iespēja dāvināt gaviļniekiem

Goda kroni, vītu no visdažādākajiem dabas materiāliem. Pagalmā bija uzpīts Dziesmu tikls, kurā arī „Jūsma” ielika savu izveidotu zirnekli. Uz svētku koncertu bija sabraukuši dziedātāji kuplā skaitā no visas Latvijas, koncertu vadīja Dailes teātra aktieris Artis Robežnieks. Pēc skaistā koncerta devāmies apskatīt, kā izaugusi „Jūsma” liepiņa, kuru pirms daudziem gadiem iestādījām gandrīz starp 90 citu koru liepām.

Dace Mālniece

Foto no kora personīgā arhīva

Mūsu meitenes pirms koncerta.

Zirneklišus veido Anita Anna Amata un Ilze Rijniece.

Gala rezultāts.

Sāk medīt lielos dzīvniekus

MEDĪBAS

1. septembrī notika Mētrienas mednieku sapulce ar 29 dalībniekiem. Visi viņi piedalījās sestdienas vakara un svētdienas rīta medībās. Lielāka interese tātē, ka no 1. septembra atļauts medīt aļņu bullus un govis, un briežu bullus. Sapulcē par medību iekšējo kārtību atstāja spēkā kolektīvā esošos noteikumus. Viens mednieks sezonā drīkst nomedīt vienu ragaini. Atļaut valdei kādu no medījumiem pārdot, iegūstot līdzekļus organizācijas materiālās bāzes nostiprināšanai. Medīt dzīvniekus tikai izcilām ragu trofejām vai kropļīgiem, neperspektīviem ragiem. Tādiem dzīvniekiem, sugu turpinot, arī turpmāk neveidosies skaists ragu kronis.

3. septembra vakarā briežu bulli Skujnieku aizaugušo pļavu apvidū nošāva Viktors Mutors, bet Plēšu apkārtnē staltbriežu govi Fridrihs Haaze. Tajā pašā vakarā Odažā staltbriežu telu no medija Intars Jurgis.

7. septembra vakars reti veiksmīgs izrādījās Jurim Eglītim. Pumpeskalna mežu masīvā valsts meža kvartālā no Jura lodēm krita divi aļņu telji.

10. septembrī Išlienā brieža telš Jānim Rozītim. Staltbriežu ziņā veiksmīgākais septembrī bija Kaspars Rozītis, kurš vienu bulli nogāza 22. septembrī Aiz-

19. septembra guvums.

Šis skaistulis krita 22. septembrī.

25. septembra varonis.

elksnē, bet otru Zaļmežniekos 25. septembrī.

24. septembrī netālu no Pumpessalas valsts mežu 304. kvartālā pieaugušu aļņu atšaušanu atklāja Jānis Trops ar pusotra gada vecu bullēnu, kuram bija sākuši veidoties ļoti neizteismīgi ragi.

Kaspars Rozītis 19. septembrī zemnieku saimniecības „Bērziņi” robežās nošāva pēdējā laikā retāku medījumu – meža cūku. Trīsgadīgu meža kuili mednieks nebija gaidījis, bet tomēr zvērs sveikā neizspruka.

Ilmārs Grudulis
Kaspars Rozīša foto

Mētrienieši dalību vasaras makšķerēšanas sacensībās beiguši

MAKŠĶERĒŠANA

Septembra mēnesī ar makšķernieku dalību sacensībās vienīgi varēja līdzināties pagasta pludmales volejbolisti. Rolanda Kaļeņņikova organizētie Genādijs Sinkēvičs un Ingars Vestfāls izbrauca uz pasākumiem gandrīz vai katru sestdienu un svētdienu. Reizumis makšķernieku komandai piediedrojās Linards Leimanis.

Sacensībās Preiļos paveicās Genādijam Sinkēvičam. Izcīnīja 3. vietu. Sacensībās Mālpilī mētrienieši piedalījās Kazrags kausa izcīņas 2. un 3. kārtā. Labu meistarību nodemonstrēja Rolands Kaļeņņikovs, tikdams pie 2. vietas godalgas.

25. septembrī Mētrienas makšķernieki piedalījās Kalsnavas pagasta balvu izcīņas sacensībās pludiņmakšķerēšanā. Pie daudzām balvām gan mūsējie netika, bet Rolands 2. vietu izcīnīja.

Pēdējās sacensības ar mūsu mak-

Māris Macijevskis ar saviem lomiem.

šķernieku līdzdalību notika Sāvienā. Pirmo triju makšķernieku lomi bija vairāk par

5 kg smagi, kas mētrieniešiem nebija pa spēkam. Spiningošanā no 12 dalībniekiem Māris Macijevskis bija piektais ar divu kilogramu lomu. Četri spiningotāji noķēra 5 – 7 kg zivju.

Pagājušajā vasarā Sāvienas ezerā reti labi ķērās asari. Māris Vičs triju mēnešu laikā noķēra tuvu pie simts kilogramiem svītrains plēsoņu. Katru makšķerēšanas reizi Māra loms tuvojās 10 kilogramiem. Māris kā ēsmu lietoja dzīvo zivtiņu.

Ar labiem panākumiem, Sāvienas ezerā varēja palepoties Dainis Trops. Tomēr viņš atzīst, ka vairāki asari Mārim bija krietni lielāki.

Vēl labāk paveicās Mārim Macijevskim. 30. septembrī no laipas Odzienas ezera peldvietā viņš noķēra asari svarā pāri 700 gramiem, bet otru virs 800 gramiem. Trešais norāvās.

Ilmārs Grudulis
Foto no Māra Macijevska personīgā arhīva

Prot taisīt papīra lidmašīnas un naktī sargā bērna miedziņu

PII ZIŅAS

Katru gadu septembra otrajā svētdienā tiek svinēta Tēva diena. Tie ir starptautiska mēroga svētki, kas tiek svinēti par godu visiem pasaules tēviem, tādējādi godinot tēva nozīmīgo lomu ģimenē.

Arī mēs, baudot 16. septembra silto dienu, savā dārziņā, sportiskās noskaņās atzīmējām Tēva dienu. Jo, kā atzīst mūsu mazie eksperti, savs tētis ir vislabākais, jo viņš taču māk taisīt papīra lidmašīnas, ir izaudzis lielāks par citiem tētiem, vakaros spēlē „Aklās vistiņas”, bet naktī sargā bērna miedziņu.

Tētiem dažādās stafetēs bija jāpierāda, kā tiek galā ar darbiem, ja mammas nav mājās. Pēc stafetes „Tētis darbā” sekoja stafetes „Tētis virtuvē”, „Tētis veļas mazgātājs”, „Tētis – ūdens nesējs”. Kad bērni „pabaroti” un „nomazgāti”, jānoliek gulēt. Un vēl jāparūpējas, lai „sapnītī” tiktu uzbūrtā visaugstākā pils pasaulē. Un tēti to varēja! Protams, neizpalika arī virves vilkšana un bērnu ķeršana.

Bērniem ar tēti kopā pavadītais laiks ir īpašs un neovērtējams. Tāpēc, paldies par atsaucību visiem, kas atnāca!

*Uzmetu plecos mugursomu
Un kāpju varenā kalnā.
Stingri tuos pie akmens pirkstiem,
Līdz nonāku virsotnes galā.
Puteklains ceļš un koki, un plavas –
Visi mani apbrīnā pētīs,
Ka mirdzu pār tiem savu bērniības laimi,
Jo šis varena kalns
Ir MANS TĒTIS!*

Aiga Ivāna, pirmsskolas skolotāja
Foto no dārziņa personīgā arhīva

Rudens notikumi dārziņā

Kā jau krāsainā rudenī pienākas, arī mūsu dārziņā risinājās krāsaini notikumi. Atnestie rudens ziedi pārtapa krāšņā ziedu paklājā, kas priecēja mūs vairākas dienas.

23. septembrī arī mēs piedalījāmies Olimpiskajā dienā. Izpildījām rīta vingrošanas kompleksu un veicām citas sportiskas aktivitātes, jo mums patīk būt kustīgiem un aktīviem.

Šogad apgūsīm AS „Latvijas Valsts meži” ekoprogrammu par dabu „Cūkmena detektīvi”. Pirmais uzdevums – izpētīt mums tuvākos mežus un noskaidrot, cik tie piesārņoti un ko labu mums dāvā mežs.

Un pārsteigums! Pie mums ieradies Cūkmens, lai nodotu mums slepeno maisu ar mācību materiāliem, kas noderēs programmas īstenošanai.

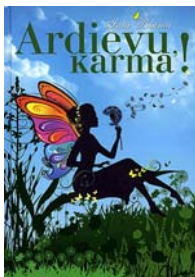
21. oktobrī mūsu pirmsskolas grupās notika jauno runātāju rīts kopā ar runci Franci un minci Munci. Ciemiņi bija ieradušies no Ulda Ausekļa grāmatas, lai noklausītos, kā bērni iemācījušies savus izvēlētos U. Ausekļa dzejoļiņus.

Aiga Ivāna, pirmsskolas skolotāja
Foto no dārziņa personiņu arhīva

Jaunākās grāmatas

BIBLIOTĒKĀ

Inta Blūma. Ardieu, karma! Autore pirmā grāmata „Latviesu karma”, kas iznāca pagājušā gada sākumā, pieredzēja 6 atkārtotas tirāžas un kļuva par pārdotāko grāmatu Latvijā, jau vairāk kā gadu neatstājot grāmatu topa desmitnieku. Pašlaik tā iekaro Lietuvas sieviešu sirdis un tiek tulkota arī krieviski. Autore par jauno grāmatu: „Šī grāmata ir gan kā turpinājums pirmajai grāmatai – „Latviesu karma”, gan arī kā atsevišķa tēma. Šoreiz ne tikai sievietei. Šajā grāmatā mēs atkal pieskaram visām dzīves svarīgākajām jomām, dodamies dziļāk un tālāk, paverot priekškaru tai dzīvei, kuras Radītāji paši varam kļūt. Kad būsim izkāpuši no vecajām korpēm un iemācījušies rīkoties ar brīnumniju. Šī jaunā grāmata ir ar pavisam citu enerģiju, proti, tās mērķis ir transformēt apziņu, mainīt iesīkstējušos priekšstatus un rāmišus, lai spētu šķērsot to robežlīniju, kas šķir divas pasaules un laikmetus, atvērt sirdi, stiprināt pašāvēību, ticību, iedvesmot un iedrošināt pārmaiņām.” Inta Blūma jau vairāk nekā septiņus gadus vada seminārus un lekcijas par dažādām, ar psiholoģiju un garīgo izaugsmi saistītām tēmām, pēta meditāciju kā terapiju un ir izstrādājusi savu divu dienu dziedināšanas programmu – t.s. „Meiteņu dienas”. Viņas sirdsprojekti ir konference „Baltu sakrālais mantojums”, retītu „Mistērijas” radīšana, sakrālie ceļojumi uz Spēka vietām, stāstu un pārdomu publicēšana savā blogā www.sirdscels.lv.

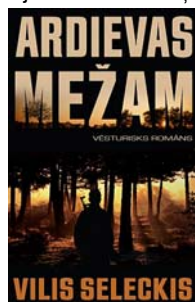

Virsmo kaislības, plaukst kvēla mīlestība, bet list arī asinis un daudziem uz mūžu jāatstāj dzimtas mājas.

Laiks, kurā vēstures vēji sagriežās virpulī, – gadi, kad sašķēlās latviešu ģimenes, kad ikviens centās paredzēt nākotni un darboties saskaņā ar saviem priekšstatiem par to pat tad, ja tas nozīmēja stāties pretī miesīgam tēvam vai brālim. Laikmetu grieži, kad zināmās vērtības un patiesības šķita zaudējušas nozīmi, kad paķēlot un ārdot nāca jaunā pasaules kārtība. Romānā „Ardievas mežam” aprakstīti notikumi attālā Latgales pagastā skarbajos gados pēc Otrā pasaules kara, kad Latvijas teritorijā vairākus gadus risinājās nežēlīgs pilsoņu karš.

Vilis Seleckis (1950) ir latviešu izglītības darbinieks, rakstnieks un publicists. Apbalvots ar III šķiras Triju Zvaigžņu ordeni. Daudzu grāmatu, tostarp detektivromāna „Sārta asins baltā sniegā”, autors.

Iga Raščevska. Norakstītie. Valdona ir mazs pagastiņš uz novadu robežas. Un dzīvē te rit līdzīgi kā jebkurā citā vietā Latvijā. Romānā atklājas četrus ģimeņu likteņi. Mūžīgā pabalstu diedelētāja Māra, viņas vīrs černobilietis Aldis un bērni Egmaris un Uldis – tie Mārai no pirmā vīra. Uz kopīgu pasēdēšanu pie

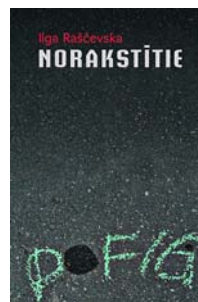

glāzītes vienmēr gatavie kaimiņi – Guntis un viņa kādreiz tik piemīlīgā un čadīgā rudmate Sofija. Dievs vien zina, ko pa to laiku dara viņu bērni Reinis, Andris un mazā Madariņa. Zenta un viņas vīrs tālbraucējs šoferis Visvaldis gan no tiem dzērājiem turas pa gabalu. Viņi savam vienīgajam dēlam Zigmundam gatavi nopirkt un sagādāt itin visu. Juris un Elza izaudzinājuši divas meitas un pastarīti Oskaru, kam iepatikusies smukā Karīna – bet visiem taču zināms, kāda bijusi viņas māte! Tik dažādas dzīves kā slikti satīti dzijas kamoli, – saņerkstījušās, sapinušās, kožu saēstas; neko lāga no tādiem vairs nenoaudīsi.

Taču reizēm kaut kas izjauc ikdienas ritmu. Negaidīti notikumi kā upē iekritis koks, nobremzē un atsievē atpakaļ straumes plūdumu, un visa draža, ko upe mierīgi būtu aiznesusi uz jūru, sakrājas un paliek turpat, pašu krastā. Un tikai tad ieraugām, cik pārsteidzoši daudz ir vienkārši izmestā, noliegtā un nesaķārtotā tajā, ko sauc par dzīvi. Varbūt kaut ko vēl var savākt, izvērtēt vai saglabāt. Kamēr nav par vēlu...

Iga Raščevska (1963) dzimusi Latgalē, Maltā. Pēdējos 15 gadus strādājusi par sociālo aprūpētāju Rīgas 66. speciālajā vidusskolā un bērnu invalīdu aprūpētāju VSAC Teikas filiālē. Izaudzinājusi piecus savus bērnus un, kā pati saka, nedaudz palīdzējusi diviem aizbildniecības bērniem. „Norakstītie” ir Igas Raščevskas pirmais romāns – kaismīga debija, kurā autore dalās ar lasītāju patiesi izsāpētos stāstos un caur grāmatas tēlu likteņiem atklāj savu ilgajās darba gados gūto pieredzi.

Toms Kreicbergs. Lopu ekspresis. Latvija, 20. gadsimta pirmā puse. Ulmaņlaiki, valsts okupācija, deportācijas, bailes, karš un

Turpinājums no 7. lpp.

nabadzība. Ņujorka, 21. gadsimts. Volstrītas bankas, nauda un arvien vairāk naudas, daudzsoļoša, spoža, iespēju pārbagāta dzīve.

Laura – meitene no ulmaņlaiku Latvijas, kura pārcietusi izsūtījumu Krasnojarskā, un viņas mazdēls Pēteris – puisis, kurš ar postpadomju bagāžu plecos nokļuvis Volstrītas mahināciju džungļos. Toms Kreicbergs ir uzcēlis varenu tiltu pāri gadu desmitiem, pāri jūrām un okeāniem, pāri bailēm, izmisumam, vientulībai un iznīcībai, lai Laura un Pēteris – divi trimdinieki uz bezgalīgām vilciena sliedēm – satiktos.

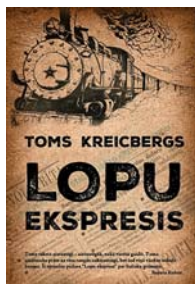
Toms Kreicbergs (1985) dzimis Rīgā, bet pēc Rīgas Valsts 1. ģimnāzijas beigšanas devies uz ASV. Trīsreiz bijis nominēts prestižajai Nebulas balvai, vienu reizi – WSFA Small Press Award un Latvijas Literatūras gada balvai (nominācija Labākā debija par zinātniskās fantastikas stāstu krājumu „Dubultnieki un citi stāsti” 2012. gadā). ASV strādājis finanšu nozarē Volstrītā, bet Rīgā vada biznesa sarunu, pārdošanas un prezentāciju kursus.

„Toms raksta aizrautīgi – aizrautīgāk, nekā varētu gaidīt. Toms zinātnieka prāts uz visu raugās aukstasinīgi, bet tad viņš vārdos iedodz liesmu. Šī spriedze padara „Lopu ekspresi” par lielisku grāmatu.” Baņuta Rubess

No angļu valodas tulkojusi Lauma T. Lapa.

Dainas Avotiņas jaunā romāna „Nezūdošā vērtība” pamatā

ir konkrētas sievietes dzīvesstāsts, papildināts ar pašas rakstnieces atziņām un, kā allaž, pausts viņas bagātīgajā, tēlainajā valodā. Romāna galvenās varones Sniedzes dzīvē ir daudz zaudējumu. Vēsturiskie apstākļi – karš un sarežģītie pēckara gadi – atņēma viņai tuviniekus, mājas, izglītības iespējas, taču pretī dod dzīves rādījumu un ceļā ļauj sastapt daudz labu cilvēku. Un, galvenais, Sniedzei izdodas saglabāt sirds skaidrību un labestību, un pašu svari-

gāko, nezūdošo vērtību – dzimto zemi... Kā viss dzīvē mainās! Mājas sagrūst. Sils, vai redzi, nocirsts, bet saaugušas jaunas priedītes. Cilvēks noveco un mirst. Citi nāk vietā. Tikai zeme, labā zeme paliek un nemainās. Tā ir vienīgā pasaules un cilvēka mūža nezūdošā vērtība.

Inguna Bauere. Grēksūdze. Diplomēts

mākslinieks restaurators Žanis Lodēns ik vasaru dodas uz tēva mājām, lai tur pavadītu trīs laiskus atvaļinājuma mēnešus. Šajā reizē rodas iespēja arī pastrādāt – restaurēt vietējās baznīciņas altārgleznu. Gleznas autors nav zināms. Taču Žaņa profesionālā acs spēj novērtēt, ka mākslinieks vēlējies ne tikai attēlot Bībeles ainu, bet arī kaut ko būtisku pavēstīt... Žanis kopā ar Valdu – jaunu sievieti, kas aizrāvusies ar vietējās vēstures izpēti, – uzzina, ka gleznotājs bijis mēms.

Kad Žanis un Valda atrod mācītāja Furholca atvadu vēstuli, top skaidrs, ka pirms vairāk nekā simts gadiem te notikušas baisas lietas – pašnāvība vai slepkavība. Un kas bijis Ernests Lode, kurš šajā laikā bijis baznīcas ērģelnieks? Lode, Lodēns... Vai te būtu kāda saistība? Iespējams, līdzība, daļēja sakritība. Bet ja nu tomēr? Stāsts iegūst patiesu kriminālīntrīgu, kurā pagātne savijas ar mūsdienām. „Grāmata par mīlestību. Kā gan citādi? Visur, kur plosās kaislības, mīlestība ir cieši līdzās. Tāpat kā ciešanas un nāve. Tāpat kā ticība un cerība. Nožēlojot grēkus un izlūdzoties piedošanu, cilvēks pietuvojas mīlestībai, kura mīt viņā pašā. Mūžīgajai. Gaismai, kas nepazūd arī pēc tam, kad cilvēka paša vairs nav.” Inguna Bauere

Anna Toda ir jauna amerikāņu autore, kuras grāmatu sērija „AFTER” visā pasaulē izraisījusi īstu sajūsmas vētru. Visa sākums bija literārā platforma wattpad, kurā Anna Toda ar pseidonīmu IMAGINATOR1D sāka rakstīt episko, erotisku jaunas meitenes un mežonīga, neizprotama puīša mīlas stāstu. Pirmajās divās dienās to bija izlasījuši vairāk nekā miljons lasītāju. Ešlija Gārdnere, viena no wattpad komandas līderēm, atzīstas: „Neko tam līdzīgu wattpad vēl nebijām pieredzējuši. Fanu miljoni jau pirmajās publicēša-

nas dienās!”

Viens no „AFTER” sērijas centrālajiem tēliem ir Tesa. Laba meitene, kuru mājās gaida jauks, uzticams puisis. Viņai ir mērķis, stingrs raksturs un māte, kura meitu notur uz pareizā ceļa. Nupat iekārtojies universitātes kopmītnēs, Tesa iepazīstas ar Hārdinu. Puīša brūnie, nekārtīgie mati, britu akcents, tetovējumi un gredzens lūpā viņu ļoti atšķir no visiem cilvēkiem, kurus Tesa jebkad ir pazinusi. Taču Hārdins ir arī nežēlīgs. Tesai vajadzētu viņu ienīst, un meitene arī neieredz Hārdinu – līdz brīdim, kad atpopas ar viņu divatā savā kopmītnes istabā. Tesu ir apbūris puīša dabas tumšā puse, un pirmais skūpstis viņā iedodz vēl nepazītas kaislības liesmu. Hārdinam Tesa ir kā narkotika. Viņš iekāro viņu, bet arī atstumj, pazemo un bēg. Sava sabradātā lepnuma drupās meitene meklē īsto Hārdinu – to, kurš tik prasmīgi slēpjas aiz meliem. Jo tā taču var būt mīlestība...

„Annas Todas „After” ir grāmata, kurā es sapinos kā neuzmanīga muša zirnekļa tīklā. Nudien – kā tāda diezgan snobiska intelektuāle, kura it kā ir pārāk pieaugusi un pārāk dzīvesgudra šādai literatūrai. Pašlaik strādāju ar sērijas After turpinājumu, un rūgti saldā inde turpina plūst manās dzīslās. Kas ir tā neizskaidrojamā suģestija, nedefinējama kods, ko zinājuši Stefānija Meiere, Stīgs Lārsons, E. L. Džeimsa, Dž. K. Roulinga un citi izredzētie superbestselleru autori? Jā – un nu arī Anna Toda.” Grāmatas redaktore Anda Brazauska.

„Annas Todas romānu sērijas „AFTER” galvenos varoņus Tesu un Hārdinu var mīlēt vai nīst; viņiem var just līdzī vai viņus nosodīt; viņos var saskatīt kaut ko no sevis, vai viņu rīcība var šķist gluži nesaprotama un aplama. Bet viņi nevar lasītāju atstāt vienaldzīgu – kopš pirmās tikšanās grāmatas lappusēs un cauri visiem viņu piedzīvojumiem un pārdzīvojumiem. Tāpat kā vienaldzīgi viens pret otru nekad nevar kļūst Tesa un Hārdins. Esmu pārliecināta, ka šī grāmatu sērija nemainīgi aizraus gan Tesas un Hārdina vienaudžus, gan lasītājus ar lielāku dzīves un attiecību pieredzi.” Tulkojāja Daina Grūbe.

Jolanta Vītola, bibliotēkas vadītāja

„Ābelē” viesojas aktrise Zane Jančevska

SIEVIEŠU KLUBIŅA

Kādā lietainā rudens vakarā sieviešu biedrības „Ābele” telpās ilgi dega gaisma, smaržoja pēc āboliem un saldskābu aromātu izgaroja sātās purva dzērvenes. Uz galda kūpēja pašmāju kāpostu tīteņi, māla blodā gozējās kartupeļu kļockas. Un sievas arī to vakar tā manāmi uztrauktas tekalēja ap galdu, linu galdautā ciema kukuli raisīdamas. Nu, kā nu ne! Ciemos gaidāma Nacionālā teātra aktrise Zane Jančevska un etnomu-

„Ābeles” meitenes viesus cienāja ar kāpostu tīteņiem un kartupeļu kļockām.

Laima Tumanova demonstrē, kā agrākos laikos gāja ciemos.

zikoloģe Lauma Bērza. Lauma Bērza veido un vada radio raidījumu „Tumša nakte”. Tas ir raidījums par jauno, aktuālo un svarīgo etniskajā mūzikā tepat pie mums, kaimiņos un tālumā. Savukārt, kā atklāja aktrise Zane Jančevska, topot jauna koncertprogramma ar teikām, nostāstiem, kas ir mūsu tautas bagātības. Tādā sakarā viņas abas apmeklē dažādas vietas, lai vāktu senus nostāstus, dziesmas, atgadījumus. „Ābeles” dalībnieces bija uzklājušas galdu ar seniem un ne tik seniem latviešu ēdieniem. Linu drāniņā tika saliktas dažādas rudens veltes un demonstrēts, kā agrākos laikos mūsu vecmāmiņas gāja ciemos no vienas sētas uz otru. Bet visam tam pāri tovar skanēja dziesmas. Gan viešņu izpildījumā, gan kopējos sadziedāšanās mirkļos. Sentēvu nostāstos un atmiņās kavējās Līgita Tumanova, Iluta Oša, Laima

Kopbilde ar aktrisi.

Tumanova, Valentīna Liepiņa, Vija Jeremejeva, Ruta Brizga, Nora Irbe, Mārīte Ceirule, Daina Podniece, Sarmīte Sniedze, Antoņina

Krasovska, Daina Zvejsalnice, Alīna Kaļeņikova, Nina Stradiņa, Maruta Oša.

Solvitas Stulpiņas teksts un foto

„Ābele” slavina ābolus

Satīkies, parunāties, pārsteigt vienai otru bija iemesls sieviešu klubiņa „Ābele” dalībniecēm vēltīt rudens pēcpusdienu Ābelei un Ābolam.

Izlozējām savus mājas uzdevumus – ābolu ēdienu nosaukumus. Dalībnieces bija centušās katra savu tēmu piepildīt ne tikai garšīgi, bet arī saistoši un interesanti.

Galdā tika pasniegta ābolu zupa, ābolu pankūkas, gaisīgs ābolu saldaiss, ābolu plātismaize, dažādi ābolu pīrādziņi, ābolu šķēles šokolādē, ābolu marmelāde, pildīti āboli, ābolu ievārījums un sausā ābolu zapte, ābolu saspēle ar papriku. Uz vietas gatavojām vistas cepeti ar ābolu pildījumu. Degustējām ābolu vīnu, ābolu sulu un ābolu kokteili. Katra dalībniece prezentēja savu veikumu.

Ābolu vēlējumi, dažādi izteicieni un laba kompānija ābolu ēdienus padarīja vēl gardākus. Iesaistījāmies jautrā rotaļā „kā tikt pie ābola”. Ar kustībām izdzīvojām ābeles pārvērtības no iestādišanas brīža cauri visiem gadalaikiem līdz rudens ražai. Mūsu

Galds klāts āboliem par godu.

improvizācijā iesmaržojām ābelziedu smaržu, iztēlojāmies, kā zieds satiekas ar biti un palēkdamās sniedzāmies pēc āboliem.

Nodarbībā uzzinājām daudzus interesantus faktus par mūsu dārzu gardo, skaisto un simbolisko rudens rotu.

Valentīna Liepiņa,
Foto no „Ābeles” personīgā arhīva

Cepsim kūku garšīgo

Gandrīz katrs mētrēnietis ir izgaršojis Dainas un Ivetas ceptās kūkas. Kad interesējos, kura varētu atklāt sava amata noslēpumus, visas teica – Daina un Iveta cep garšīgas kūkas. Prieks, ka viņas labprāt dalījās pieredzē. Kūku cepšana ir viens no senākiem amatiem, kas pamazām bija izzudis, bet nu sāk atgriezties. Dažas receptes jau ir pieejamas, bet pavisam kas cits ir visu redzēt un darboties kopā ar meistarību, jo visus knifus jau nevar aprakstīt. Kērmies klāt istai biskvīta tortei un burkānu kūkai.

Bija interesanti vērot abas saimnieces, jo katra strādāja atšķirīgi. Kopīgi strādājot ir arī domu apmaiņa. Mūsu vidū ir zinošas un arī iesācējas, kuras grib dalīties un uzkrāt pieredzi, citas iemācīties no jauna.

Burkānu kūkas recepte

3 olas, 1 glāze ar kaudzīti cukurs, 2 tējkarotes ar kaudzīti kanēlis, pus tējkarote sāls, 259 gr. eļļa, 1,5 tējkarote soda jeb 2 tējkarotes cepamais pulveris, 2 krūzes rīvīti burkāni, šo visu sajauc, apgrauzdē 1 paciņu valriekstus un pievieno masai. Tad pievieno 1 glāzi miltus, samaisa, mīklu izdala uz pusēm, cep karu daļu atsevišķi 180 grādos 40 min.

Krēmam: 340 gr. krēmsiers, 120 gr. sviests, 1 krūze pudercukurs, 1,5 tējkarotes vanilīns, visu saputo, smērē starp kārtām. Labu apetīti!

Kūku meistares rosās pa virtuvi.

Līgitas Tumanovas teksts un foto

Sapņi nav putni,
Kuri rudenī aizlido prom.
Sapņi nav ziedi,
Kurus vajag ieziegot.
Sapņi ir spārnu vēdas,
Kuri zina gan prieku, gan bēdas.
Sapņi prot raudāt un smiet,
Prot līdzī vējiem uz spārniem skriet!
(Ā. Āre/)

Sveicam oktobra jubilārus!

Lienei Grinai	21.10.	30
Viktorijai Mutorei	26.10.	30
Gunāram Pastaram	11.10.	30
Mārim Dāvidniekam	27.10.	35
Anitai Hairuļinai	21.10.	40
Jogitai Mālniecei	27.10.	40
Valentīnai Ilgsalietei	02.10.	45
Jurim Rimšanam	01.10.	45
Nadeždai Kalniņai	06.10.	55
Pēterim Prikulim	28.10.	60
Pelagejai Pavlovai	31.10.	85
Alisei Briņķei	20.10.	95

Gadi atmiņu sveces dedz...
No šīs gaismas,
Kas dvēselē staro,
No tā labā,
Kas sakrāts tik daudz,
Mūžs kā zelta ābele zaro,
Tā dāsnumu baudīt mums ļauts.
(K. Apškrūma/)

Sirsnīgi sveicam

Alisi Briņķi

lielajā dzīves jubilejā!

Mētrienas pagasta pensionāri

LĪDZJŪTĪBA

Un tā mēs aizejam – pēkšņi un
pavisam.
Bez ceļa atpakaļ...

Mūsu līdzjūtība un spēcinoši vārdi
Eleonorai Rimšai, MĀSU zaudējot.
Kaimiņi Mētrienas ielā 5

Izdevējs – Mētrienas pagasta pārvalde.
Reģ. Nr. 90000054731, pagasta pārvaldes
tālr. 64826031, 64826033, fakss 64826031.
Avīzes redaktore Solvita Stulpiņa.
Redkolēģija – Valda Otvare, Jolanta Vītola,
Līga Pastare, Marija Beģe-Begge,
Vallija Sīpola, Eleonora Rimša, Ilmārs Grudulis.
Iespiests SIA "Erante" tipogrāfijā. Tālr. 25767030

Marijai Grinai – 85

MĒNEŠA JUBILĀRS

Cik pasaulē māmiņas skaistas ir daudzas
Ar sirsnīgu skatienu, saulainu smaidu –
Par skaistāko savējo katrs mēs saucam,
Kas ceļā mūs pavada, mājās mūs gaida.
Cik reti mēs māmiņām dāvājam ziedus,
Cik bieži mēs māmiņām nodarām gauži,
Bet māmiņas labās it visu prot piedot.
Vien sirmāks kāds pavediens deniņos
aužas...

To maigumu jūtot, ko bērnībā guvām
Mēs lielāki augsim un gudrāki kļūsim –
Vien nebēdā, māmiņ, ka vecums nāk tuvāk,
Tu mūžam man pati visskaistākā būsi!

Šoruden skaistu jubileju svinēja mūsu
māmiņa, vecmāmiņa, vecvecmāmiņa Mari-
ja Grina. Vecmāmiņa dzimusi Odesā 1931.
gada 23. septembrī. Kopš 1985. gada viņas
mājas ir šeit Mētrienā. Šeit jau dzīvoja viņas
bērni Tatjana un Mihaels. Māmiņa devās pie
viņiem. Ukrainā viņa strādāja dažādus dar-
bus, bet pēdējos astoņus par apsargu.

Tagad jubilāre priecājās par mazbēr-
niem Andreju, Jāni, Slaviku un Amandu.
Vecmāmiņas mājās bieži ciemojas maz-
mazbērniņi Roberts un Brigita. Vecmāmiņas

mīlākā nodarbe ir adīšana. Viņa mūs lutina
ar krāsainiem cimdiņiem un siltām zeķītēm.

Vēlam Tev, mīļo vecmāmiņ, labu vese-
lību un izturību. Nodzīvot vēl daudz, daudz
gadus mammas, vecmammas un vecvec-
mammas lomā.

**Daudz baltu dieniņu vēlot, Amanda
Foto no jubilāres personīgā arhīva**

Es mācēju danci vest, līkumiņu līkumiem...

Siltā vasariņa paskrēja ātri. Sākās jauna pašdarbības
sezona. Arī JDK „Meteņi” ir sasparojušies un rīcina tautas
nama skatuves dēļus.

Šī sezona ir svarīga, jo 2018. gadā būs lielie, 100 gades Dziesmu un
Deju svētki. Jau ir gatava svētku koncepcija, izdalīts apguves materiāls, jāsāk tik cīnī-
ties.

JDK „Meteņi” deju C grupā, kura skaitliski ir vislielākā, tāpēc konkurence arī spē-
cīga. Jaunās dejas ir tehniski smagas, tā kā nāksies pasvīst. Protams, ja būs, kam... Jo
vēl pagaidām neesam pilns sastāvs. Te vieta reklāmas pauzei – „Jūs esat jauns, varošs,
spējīgs? Jūs nezināt ar ko nodarbināt savu prātu un kājas? Tad Jūsu vieta ir jauniešu
deju kolektīvā „Meteņi”!”

Un tas nebija joks, pilnīgi nopietni, aicinām jaunus dalībniekus, kas grib, var un
vēlas (jau no 12 gadiem, pa 2 gadi izaugsiet), jo Deju svētki, tas ir burvīgi. Mēģinājumi
notiek piektdienas vakaros un brīvdienās. Laikus parasti sarunājam un vienojamies, lai
visiem būtu ērti. Ja ir vēlšanās, zvaniet – Anita 28348982 vai Esmeralda 28998753. Un
nebaidieties, ka nemākat, ticiet man – visu var iemācīties!

Manas atmiņas

Saka, ka slikti dzīvojam, kaut veikalu
plaukti pilni. Gandrīz vai pakaļ sviez – ņem!
Bet ar to naudiņu tagad pašvaki, viss ir dār-
gāks. Maizītes tik daudz šķirnes, cita par
citu garšīgākas.

Atceroties sešdesmitos gadus... Vecā-
ki iedeva naudu, un gājām kājām uz Ļau-
donu pēc maizītes abas ar mūsu Rasmu.
Deva tikai pa vienam kukulītim, balto un
rupjmaizi. Stāvējām garā rindā pie kioska,
kurš vēl tagad ir Ļaudonā uz krustojuma.
Pienāca mūsu kārta, bet maizīte aptrūkās...
Dažreiz gājām pāri Aiviekstei uz MTS ēdnī-
cu, jo tur dažreiz kaut puskuķulīti varējām
iegādāties. Bija reizes, kad vispār tukšā,
tad par visu naudu nopirkām šokolādes
konfektes, ko toreiz sauca par „kolhoznie-

ku maizi”. Nācām mājās ēsdamas, bet, tie-
kot Salu purvā (mežā), sāka mesties slihta
dūša, kas beidzās ar slaidu vemšanu. Vēlāk
J. Briņķis ar zirgu veda kasti ar maizi. Krā-
vām sienu gubiņās pie Salnieka tīrumos.
Skatāmies, brauc maizes vedējs. Dakšas
nometām un skrējām pēc maizītes. Centrā
bija šķūnis, līdzīgs noliktavai. Tajā atvesto
maizīti tirgoja Vilma Putniņa. Mēs pēc darba
tur, dabīgi, vairs nedabūtu. Vajadzēja līdzī
uz darbu ņemt pusdienmaizītes un kukulītis
ātri apēdās. Garša ne tāda, kā tagad. Rei-
zēm atgādināja kā presētas zāģu skaidas
ar piedevām. Ļoti garšīga baltmaize tirgojās
Madonā dzelzceļnieku veikalā. Bet reti jau
tikām līdz Madonai.

„Dreimaņu” Astrīda